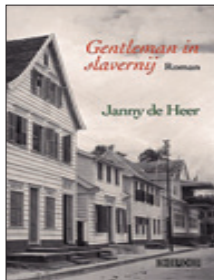
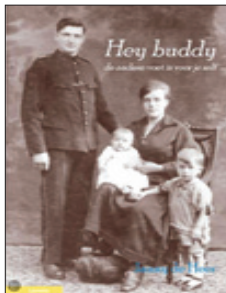

Yu di Tera, heruitgave 'pareltje'

'Gentleman in slavernij' kwam al eerder uit bij In de Knipscheer.

De omslag van 'Hey Buddy'.

De omslag van de nieuwe uitgave.

Bij uitgeverij In de Knipscheer is het boek 'Yu di Tera, Landskinderen' verschenen van schrijfster Janny de Heer. Het is een heruitgave van het boek 'Landskinderen' dat twaalf jaar eerder bij uitgeverij Conserve verscheen. Dat is allang uitverkocht en Franc Knipscheer vond het erg jammer dat dit 'pareltje' van de Curaçaose literatuur niet meer verkrijgbaar was. De titel paste hij aan op verzoek van de schrijfster zelf, die deze titel ook al graag bij de eerste uitgave had willen gebruiken. Ook de kaft is nieuw met een mooie foto van Carlos Tramm van een klein, Curaçaos kindje erop.

DOOR NEL CASIMIRI

Het boek 'Yu di Tera' bevat drie verhalen die zich in drie verschillende eeuwen afspelen:

Rosa in 1816, Maarten in 1789 en Sonja in 1960. Aan de toegevoegde woordenlijst waarin de Papiamentse woorden die in de tekst gebruikt worden, worden

vertaald, kun je zien dat het boek in de eerste plaats voor de Nederlandse markt geschreven is, al zal men ook op Curaçao en de andere eilanden genieten van de

verhalen. 'Landskinderen van Curaçao' was het debuut van Janny de Heer. In 2008 verscheen 'Hey Buddy' de andere voet is voor jezelf', een biografie over Huijb Wijnants, die als marineman in de Tweede Wereldoorlog in Nederlands-Indië onder andere de Japanse bezetting (internering, krijgsgevangenschap, dwangarbeid) meemaakte. In Suriname verrichtte zij uitgebreid historisch onderzoek voor het schrijven van 'Gentleman in slavernij', een roman over een Duitse immigrant in het 19e-eeuwse Suriname, een boek dat in 2013 uitkwam.

Janny de Heer heeft als vrouw van een marineman van 1904 tot 1908 op Curaçao gewoond. Om deze nieuwe uitgave van 'Yu di Tera' te promoten is zij deze weken op Curaçao. Zij vertelt hoe ze lid was van de Bon Bini-club, waar ze enthousiast verhalen schreef.

„Zoals bijvoorbeeld over de zittende boom. Sommige van die verhalen waren verzomen, maar sommige ook echt gebeurd. Verhalen die de moeite waard waren om op te schrijven. De drie verhalen van 'Yu di Tera' zijn verzomen, maar ik heb geprobeerd de historische achtergrond goed te houden.“

Twaalf jaar geleden kwam 'Landskinderen' uit en de

schrijfster heeft toen bij Mensing's Caminada en bij het Maritiem Museum signeersessies en lezingen gehouden.

„Het gebeurt vaker dat een boek niet de aandacht krijgt die het verdient en Franc Knipscheer noemde mijn boek een pareltje van de Caribische literatuur en besloot tot een nieuwe uitgave, vooral ook omdat er op de tweedehands markt nog steeds vraag naar was. Ik wilde van het begin af aan al de titel 'Yu di Tera', maar uitgeverij Conserve vond dat voor Nederland geen commerciële titel. Daarom werd het 'Landskinderen van Curaçao'. Maar het gevolg was dat veel mensen dachten dat het om een kinderboek ging. Ik ben heel blij dat het nu wel de titel heeft die ik van het begin af aan in mijn hoofd had. Ik wilde eigenlijk alleen 'Yu di

Tera', maar Franc Knipscheer heeft er toch 'Landskinderen' aan toegevoegd.“ De Heer heeft voor het boek onderzoek gedaan bij het Centraal Historisch Archief. „Ik heb ook veel gelezen, de boekjes van Anil Ramdas bijvoorbeeld, en veel gesprekken gevoerd met mensen. Je moet openstaan voor de geschiedenis van een land en voor de cultuur als je ergens anders woont. Ik heb later ook cursussen gevolgd bij het Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde (KITLV) in Leiden. Daar ontmoette ik veel mensen met dezelfde interesses. Er werd heel veel over Curaçao en ook over Suriname gesproken.“

Het tweede boek van De Heer, 'Hey Buddy', is een biografie. Geen fictie dus. „In de Marineclub in Den Helder worden altijd veel verha-

len verteld. Ook over de tijd in Oost-Indië. Het zou zonde zijn als al die verhalen verloren zouden gaan. Een van de verhalenvertellers wilde graag dat zijn levensverhaal zou worden opgeschreven, maar hij zei erbij dat hij dat niet zelf kon. Daarom besloot ik zijn verhaal te schrijven. Elke donderdagmiddag kwam hij op zijn fiets naar ons huis en dan vertelde hij. Hij was heel erg blij toen het boek uitkwam.“

In 2009 zijn De Heer en haar man voor het eerst op vakantie geweest in Suriname. „We hebben toen een fietstocht gemaakt en uitgenrust in Landhuis Rust en Lust. Een half jaar later was ik in de bibliotheek van Rotterdam en ik vroeg of ze daar mijn boekje hadden. De baliemedewerker zei toen dat hij een mooi verhaal voor me had: de stamboom van de familie Horst, die van Duits-

land naar Suriname was gegaan. Ik ben in 2012 voor onderzoek naar Suriname gegaan en de familie Horst woonde dus in landhuis Rust en Lust. Je zou kunnen zeggen dat romantisch gezien Horst mij toen heeft uitgezocht om zijn verhaal te vertellen.“ In 2013 kwam het nieuwe boek *Gentleman in slavernij* uit. Aan de hand van het verhaal van de Duitse officier Dietrich Horst die zijn weg in Suriname zoekt, eerst als blank-officier, dan als administrateur en directeur op diverse gouvernementsplantages en uitgenrust in Landhuis Rust en Lust. Een half jaar later was ik in de bibliotheek van Rotterdam en ik vroeg of ze daar mijn boekje hadden. De baliemedewerker zei toen dat hij een mooi verhaal voor me had: de stamboom van de familie Horst, die van Duits-

land naar Suriname was gegaan. Ik ben in 2012 voor onderzoek naar Suriname gegaan en de familie Horst woonde dus in landhuis Rust en Lust. Je zou kunnen zeggen dat romantisch gezien Horst mij toen heeft uitgezocht om zijn verhaal te vertellen.“

In 2013 kwam het nieuwe boek *Gentleman in slavernij* uit. Aan de hand van het verhaal van de Duitse officier Dietrich Horst die zijn weg in Suriname zoekt, eerst als blank-officier, dan als administrateur en directeur op diverse gouvernementsplantages en uitgenrust in Landhuis Rust en Lust. Een half jaar later was ik in de bibliotheek van Rotterdam en ik vroeg of ze daar mijn boekje hadden. De baliemedewerker zei toen dat hij een mooi verhaal voor me had: de stamboom van de familie Horst, die van Duits-

land naar Suriname was gegaan. Ik ben in 2012 voor onderzoek naar Suriname gegaan en de familie Horst woonde dus in landhuis Rust en Lust. Je zou kunnen zeggen dat romantisch gezien Horst mij toen heeft uitgezocht om zijn verhaal te vertellen.“

„Die gedrevenheid van Sonja en de kracht van Rosa die nadat ze haar kind gestolen hadden, toch weer haar eigen leven oppakte en haar eigen weg gaat. Maarten is een zwakke verweerde figuur.“ De foto die de buitenkant van 'Yu di Tera' siert is een foto die Carlos Tramm meer dan 25 jaar geleden maakte van het dochtertje van de bekende keramiste Norva Sling. Toen De Heer hoorde dat zowel Tramm als Franc Knipscheer vergeten was Norva te vertellen dat deze foto gebruikt zou worden, heeft de schrijfster Norva meteen opgezocht. Bij de presentatie was Norva aanwezig en zij kreeg zowel voor haar als voor haar dochter die in Nederland woont een boek aangeboden. En Carlos Tramm beloofde haar de foto voor haar ook op canvas af te drukken.

Norva Sling en Janny de Heer. Norva's dochtertje prijkt op de kaft van de nieuwe uitgave.

FOTO NEL CASIMIRI

Janny de Heer

FOTO NEL CASIMIRI